

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Széchenyi utca SIMON-ház Kunz József ut
kereskedésével szemben.

HIRDETÉSENYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap szeptemberi részét illető
minden közlemények ide int: endők.

Díjmentesen levelek csak ismert kzeketől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre . . . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . . . 5 ft — kr.
Negyedévre . . . . . 2 ft 50 kr.
Egy hóra . . . . . 1 ft — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospettisor egyszeri beiktatásáért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért két óra 30 kr
Nyitlittér 4 hasábos pettisorért 20 kr.

Hirdetést vagy reclamat magában foglaló
ujdonság sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Kedd, November 29

233. szám.

Debreczen nov. 29.

Hogy tüzesvérfű a francia nép, tudva van, hogy hirtelen fellobbanó természete végletekre ragadja, nem újság; hogy ebből kifolyólag nem volt kizárva annak lehetősége, hogy egy győzelmes hadjárat babér-koszorúja hadvezére kedvéért a köztársasági kormányformát nagy hírtelenben mással cseréli fel, az is bizonyos dolog, de hogy minden komolyabb ok nélkül akkor törjön az eddig csak áldást és jólétet szerzett államforma ellen, midőn a józan okosságra a legnagyobb szükség foroghat fenn, az több annál, mit a francia nemzet józanságáról feltehetünk.

A császárság és királyság híveinek köztársaság ellenes magatartását megérthetjük, mert igen természetes dolog, hogy ők céljaikat csak a köztársaság romjai felett érthetik el. Minél lazábbak, minél kuszáltabbak a viszonyok a jelenlegi államforma alatt, annál kedvezőbbek a kilátások az ellenfélre, s minél inkább sikerül a köztársaság híveit egymástól szét szórni, annál több ok kínálkozik nekik a tömörülésre.

Thiers után Mac-Mahon következett az elnöki széken, s már e győzelmes hadvezér elnökségében sem bírtak a köztársaságiak feltétlen megbízni, mert mindig attól tartottak, hogy I. Napoleon példájára egyszer csak államsínt követ el, s a köztársaságot a császárság elé vezeti. Utánna fedezték fel Grévyben azt az egyéniséget, kinek uralkodásában a pártok feltétlen megtudtak bízni, s ha mint a következmények megmutatták, Grévy csakugyan olyan elnöknek bizonyult, ki a belé helyezett bizalomnak valójában meg is tudott felelni, akkor igazán bámulni kell a francia nép fölfogását és észjárását, midőn oly könnyedén akar Grévy elnöksége felett napirendre térni.

Azt mondják, a francia nép önzete vérig van megsértve azzal, hogy Grévy veje a rendjel-ügybe belekevertetett.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Agyűjtő.

(Kesergés.)

Éppen jókor kaptam előfizetési felhívást. Valamennyien együtt voltunk. A vén görög tartlító játszott a derék takarékpénztári igazgatóval. A mint a talont felmarkolta dühös krakögásban tört ki. — A sima öreg igazgató részvevő areczal adott kifejezést mély sajnálkozásának. Megjegyezte azonban, hogy neki ugy emléik, mintha az összes társadalmi és illemszabályok ellen való dolog volna a dühöngés olyankor, ha a talon nem vág be.

Bálint Jenő professzor kárörvendő, diadalmaskodó areczal beszélt Zsá Miskának, hogy Lakatosné öngagságának maecését három tarokkal tönkre tette. (Neked nincs szerencséd ismerni öngagságát. Félelmes ur-hölgy. A szomszédjának mindig elfogja a huszongyességét. Engem különösen kedvel, maga mellé ültet a tarokban és mindig polgármesterré avat.) Zsá Miska barátunk nyugtalanul hallgatja Jenőt és még nyugtalanabb pillantást vet a sarok asztal felé. Itt ültem én Fogas Károly mérnök barátunkkal. Az előttünk való boros üvegekben volt is meg nem is valami. Karesi örült neki, hogy elbeszéléseit kiadod, de hevesen kifogásolta, hogy a mult esztendőben Károly estéjén csaltál. Nem a torkodba, hanem az asztal alá öntötted a jó szerednyeit. Ki is jelentette, hogy e nagy hibád miatt kénytelen lemondani az előfizetésről.

Baráti kötelességemnek tartottam védelmedre kelni. Hajtó Samu ismeretes döntő nevével kísérte a vitát. Barátom, Károly makacs vonakodása, Samu nevése, javadra szolgáltak. Az egész társaság nagy karéjban

Hát ez is ok lehet a köztársasági-aknak arra, hogy az elnök személyével egyúttal tegyék kockára az ország sorsát? Hát Grévy nem ember; s tudhatta azt előre, hogy az ember, kire legdrágább kincsét, gyermekét bízta, valamikor olyan dologba mártja a kezét, mely az ő állására árnyat vetne? S ha már megtörtént az elítélendő esemény, hogy a legközelebb álló csaiádtag csakugyan beszennyezte az ország első hivatalnokának fényes övezett nevét, Grévynek eddig szerzett összes érdemei nem volnának elegendők arra, hogy az ország mély részvétele kifejezése mellett elválassza az érdemet az érdemtelen-től, ez utóbbit kiszolgáltatva az igazság menetének, amazt pedig biztosítván továbbbi bizalmáról?

Ha már a francia viszonyok odáig lazultak, hogy a fő büneért az após minden érdemét ignornálni képesek, akkor azt hisszük, nem mondunk azzal valami meglepőt, midőn feladjuk reményünket a köztársaság fennmaradására; eddig is csak Grévy önzetlen hazaszeretete, a személyébe helyezett általános bizalom, s az általa vezetett higgadt és észlelyes politika biztosíthatták ornállítását a minden oldalról jeletkező ornámadások ellenében.

A köztársaságiak azonban csupa álszeméremből vakon rohannak a veszélybe, esztelenül adják fel erős pozícióikat, s az ellenfél már is erősen szervezkedik, s készül a részére kiűritett tér kényelmes elfoglalására és amikor a francia nép észre tér, lehet, hogy már késő is lesz.

A mai viszonyok közt a köztársaság sorsa Grévy kezében van, ki, ha érzékenységet leküzdve megáll első szándéka mellett, hogy állásában megmaradjon, lehet, hogy a makacsok pártvezérek akadékoskodása megnehezítendí neki a kormányalakítást, de a végsiker kétséges nem lehet. Olyan elnöknek, kinek akkora érdemei vannak mint neki, lehetetlen, hogy illetékes körökben ne legyen annyi támogatója,

vett körül minket. Mindenki az arcán ott ragyogott a jókedv szivárványos derüje.

Rögtön tisztában voltam vele: most mindenki mosolygós areczal ir alá az ivnek. Lelkes szavakkal lobogtattam a levegőbe e öfizetési felhívásodat, tollal, tintával kész voltam szolgálni mindenki, a ki a nevével alá öhajítja kanyarítani.

Samu azonnal felfogta a dolog jelentőségét, elkomorodott. A többiek arcán szintén meglátszott a pillanat ünnepegyessége. Tiszteletre méltó gondolkodás tükröződött le képükről. Mély esőnd, olyan, a mely a nagy elhatározások előjele.

A jelenlévők nemes gondolatainak az öreg takarékpénztári igazgató adott kifejezést, szólnán ekképen:

— Uraim! azt hiszem mindnyájunk nevében szölok, midőn kijelentem: nagy örömmel vesszük tudomásul, hogy László barátunk elbeszéléseit kiadja. (A jelenlévők tétovázva egymásra néznek.) Örömmel, mondom, mert a tollunk nagyrabecsült és szeretett férfin mindnyájunk barátja, derék kedves ember. Velem akárhányszor sakkozott, ha unatkoztam (közbeiktált, talán a görög szólott: nekem meg rendes vevőm volt, pontosan fizetett) Rokon-szenvünkre tehát biztosan számíthat. (Általános helyeslés) Sőt az illedelem ellen való hiába volna, ha valaki kétségbe merné vonni, hogy szándékunk előfizetni kötetére (Nagy nyugtalanág) Mondom, szándékunk, de nem mindjárt. (Lélek helyeslés) Szándékunkban van nagy agitációt kitejteni az előfizetéseik érdekében. Részemről kérek is egy ívet, — hogy ismerőseimnek megmutassam. (Nagy éljenzés).

Barátom azt a lelkesedést, a mely e szavakra a hallgatóságon erőt vett, lehetetlen leírni. Egy szájjal és egy lélekkel kiáltották: En is, En is kérek egy ívet. A görög egyszerre

mennyi legalább egy időszerű kormány alakításához szükséges. És ha még nem volna is, fent ne maradna részére a kamara feloszlatásával egy más kamara összehívása, mely bizonynyal más értékkel mérlegelné az elnök érdemeit s csupa durczáskodásból nem iparkodnék a kormányzást lehetetlenné tenni.

Ha azonban Grévyt erőt talál venni az érzékenység s csakugyan lemond — a mit különben a legújabb jelentések kétségessé tesznek, — akkor nagyon féltő hogy az elnökválasztási küzdelemből olyan honyodalmak származhatnak, melyek a köztársaság ügyére igen végzetes csapást mérhetnek. Akár ragadják magukhoz a hatalmat a monarchisták, kiknek élén Napoleon Viktor ugyancsak egyengeti már utját a trón felé, akár nyujtsanak alkalmat a körülmények Boulangernek megaláztatását megtorolni, mindkét esetben a vesztes fél csak a köztársaság ügye lehet, azt nem is említve, hogy egy a francziák hűségát kizsákmányolni akaró felszínre vergődött népkeményez a zavarok között belevezetheti a francziákat a revanche tüzebe is, miből aztán olyan veszedelmek származhatnak, minek szomorú következményeit nehéz volna előre belátni.

Szóval nagy vihar lebeg a köztársaság felett s ez a vihar, ne adja Isten, hogy szomorú elégtételt szolgáltatson a méltatlanul lemondásra kényszerített elnöknek.

Országgyűlés.

Budapest, november 28.

A képviselőház mai ülésén megkezdte érdemleges munkálkodását a szünet után. Napirendre a dohányjüvedéki törvények módosításáról szóló javaslat volt kitűzve, napirend előtt azonban hosszú időt vett igénybe a kaposvári választásra vonatkozó bíráló bizottsági ítélet indoklásának s az erre vonatkozólag beadott különvéleményeknek felolvasása. Attérve a napirendre, először Hegedűs Sándor előadó indokolta a javaslatot, reá mutatva az abból remélhető pénzügyi előnyökre; a szélsőbal álláspontját

hármát kért, csak nagynehezen tudtam odáig lohasztani a lelkesedést, hogy kettővel elégedjek meg, különben nálam egy sem marad.

E nem várt fenséges eredmény elkábitott. Természetesen én is alá akartam volna írni az ivnek, de egy hang szólalt meg belsőmben, hogy e már tulbuzgóság lesz. A tulbuzgóság pedig többet árt mint használ — éppen te mondogattad ezt nekem annak idején, mikor a Málíknak udvaroltam.

Abban állapotban meg, hogy semmiképen sem fogom elhamarkodni a dolgot. Előbb alszom egyet.

Lefeküdtem. Gyötrelmes éjszakám volt. A hajnal már benézett az ablakom, de én még a szemem sem tudtam behunyni. Végre hősiesség elhatározással ki ugrottam az ágyból. — Szomorú beesett areczal aláírtam az ivnek.

Másnap kétségbeesve nyitottam be a szomszéd mézáróshoz. Rá álltam a mérlegre. Eppen négy kilót fogytam.

Azóta nem ismerék a ruháimra, mint ha Négymázsa Kristó Mihályéval kieserélték volna.

E körülmény azonban csak növelte tevékenységemet. Mások is áldozatul vihettek természetbeli vastagságokat az irodalom oltárára.

A mézáró boltból egyenesen egy általam hivatalnok barátomhoz siettem a kinek szobájában egy vörös fejű ur is volt.

A nagy lelki barát röktön 60 előfizetést ajánlott, de oly feltétel alatt, ha őt alá nem íratom. Az ügy érdekében kénytelen voltam elfogadni ez előnyös alkut, mire az én derék barátom a vörös fejű urra mutatott e jelentős szavakkal:

— H . . . . . ur és valamennyi kollégája alá írnek.

Helfli Ignác fejtette ki, határozati javaslatot nyújtva be a javaslat ellen. A szélsőbal, a dohánytermesztést s kereskedést a magyar korona egész területén szabadabbá kívánja tétetni, csak a dohánygyártást s a dohánygyártmányok áruba becsátását tartván fel az államnak; a pénzügyi kár elcsúszására dohánytermelési, dohányfogyasztási s dohánytözsde-adó rendszeresítését kezdeményezi. Neppel Ferenc elfogadja a javaslatot, bár vannak kifogásai az ellen; figyelemmel hallgatott, szakszerű beszédben jelezte e kifogásokat, azok érvényesítését a részletes tárgyalásra helyezvén kilátásba. Hosszan szólt a javaslat ellen Gullner Gyula, ki a mérsékelt ellenék nevében nyújtott be határozati javaslatot, azt fejtegetvén, hogy a kormány által contemplant rendszerbályok sujtják a termelést, de pénzügyileg nem fognak kellő eredményre vezetni. Az ülés végén Tisza Kálmán kormányelnök reflectált röviden a felhozottakra, s e nagy figyelemmel hallgatott megjegyzések után a tárgyalás folytatása holnapra halasztatott.

Magyarország s a külföldi tőke.

Tőkeerős-e Magyarország? Nem. Rávan-e utalva e tekintetben a külföldi támasza? Föltétlenül. Képtelenségünk, saját erőnk segítségével emelkedni fel a modern közgazdasági fejlettség magaslatára, az időviszonyok következménye és csak az idő, számos kedvező napok sora szüntetheti meg. Időre van szükségünk, elég időre ahhoz, hogy népünkben a takarékoság érzete teljesen kifejlődjék, komoly türelemmel és kitartó következettséggel krajczárt krajczárra, forintot forintra gyűjteni, míg elég belföldi tőkével rendelkezünk, hogy a kereskedelmet és ipart fejlesszük és a modern közgazdasági terjedelmes apparátusának számtalan csavarjait és kerekeit bőven olajozhassuk. Addig már csak az idegen pénznek kell bennünket kisegítenie.

A kölcsönös pénzügyi viszonyok felett eddig sem Magyarország, sem a külföld nem igen panaszkodhatnak. Nem egy szép és hasznos intézmény, mely ma nagyszerű jövedelmezőséggel virágzik és az egész continensen a hasonneműek közt a legelsőek közé sorakozik, külföldi tőkének köszöni alapítását. —

H . . . . . ur erre ajánlotta magát, s gyors léptekkel távozott. — Valami nagyon sürgős dolga volt, mert nem tudtam utólrni, oly nagyokat lépkedett.

A mint utána megfogtam az ajtó kilincsét valaki belül, mintha tüzet jelentett volna, oly ijedt hangon felkiáltott: gyűjtenek!

Magam is annyira megilletődtem e szóra, hogy csak pár perc múlva mertem benyitni.

A szoba üres volt. Csak egy esomó kalap, séta páleza, esernyő, mely szanaszét hevert az íróasztalokon, bizonyította, hogy itt voltak emberek.

Természetesen ez a körülmény egy esőppet sem hozott zavarba. Dolguk akadt, majd csak vissza jönnek!

Nyugodtan rágyújtottam egy szivaira és elhatároztam, hogy várni fogok. Amint körülnéztem a számok csalhatlan bizonyosága jó kedvre hangolt.

A szobában 20 széket számítottam meg 20 szék, 20 előfizető! Egy csapásra ilyen eredmény; mindenesetre fölér egy kis varakozással.

Merengésemből léptek csoszogása, halk suttogás ébresztett föl. A tulsó ajtó felül jöttek a biztató hangok. Ah már jönnek az előfizetők!

Ilyenkor nem árt az előzékenység. Oda-sietek az ajtóhoz, kinyitom, Tompa zubbánás, éles kiáltás, H . . . . . ur legbiztosabb előfizetőm, aki most is a kuleslyukon nézegetett be (bizonyosan beakart kiáltani, hogy elne menjek) elterülve hevert a földön, s homloka akkorára dagadt mint egy cipő.

Mélyen sajnálkoztam e véletlen baleset fölött, de egyntal biztosítottam róla, hogy a lelki öröm elfelejteti az emberrel a test fájdalmait. Ilyen szép elbeszélésekre aláirmi

kedéseket, hogy a né- s ifjabb gyermekeinek a trónörökös elhalála- nak lássák, mert a nyok között ez esetben nek közé jutna. Vil- lentékeny magán va- b, hogy e vagyona ki- után utódjára fog szá- nya, a badeni nagy- A császár most még zkedéseket legidősebb ak javára s bizony- i, mert nem volt igaz- salád Vilmos herceg n. A trónörökös és a álozhatnak el s így ni, hogy bármelyikük- ne oly intézkedéseket ísík elmulasztott. E- ledni, hogy magánaka g atyja, a császár él, seket tenni.

ületben igen mozgal- választás. A függet- k Enyedi Lukácsnak A szabadelvű párt keze grófnak fogja fel- az antiszemita párt edik és valószínűleg

gi eset foglalkoztatja köreit. Az eset a kö- t, miskolci fiatal ke- t F. Regina, nagy- n a bizalmas viszony- nyei igen közeledtek, ttek. Az esketést egy zezte. Tanuként egy zerepeltek. A 21 éves g a katonasággal is ta a házasságot és rité, de maga is érezte, következményeket fog ta a fiatal asszonyt, skolera. Az elhagyott rte férje visszaszáll- ban az azon kijelen- asságot érvénytelen- vissza feleségéhez. m e r ü l t e l, hogy é r v é n y t e l e n e ? l nagyobb fontosság- időkben gyermeke s ir. A fiatal ember egy hajlandó tartás gy most a nagyvá- tal előtt van.

zerésnek. Fontos hi- lentettek be a ma- z egyesület legutóbbi al a gyógyszerészi íly s három gyakorló knál, a kik értségit a budapesti, illet- anárából álló bizott- s e vizsgáló-bizott- is részt vesz. Az anal lehet egyetemre két év. Az okleve- kerre juthat önálló- yeresése után még két

ítás. A debreczeni al folyó hó 27-én ül fizettek: L. Nagy ák László ur 1 frt, Húger János ur 1 0 kr. Weidner Gusz- sef ur 30 kr. Berger István ur 30 kr. Ma- Klein N. ur 30 kr. Major Ágnes kis- kr. Fogadják a szí- évében köszönetün-

megadóztatását ter- ről szóló törvényja- te a kormány. Az „Videlo“ szerint - rfiak és gyermeke- sokban és mezőváro- rnak közti időben lótt fizetnek, mint a k. Kivételt csak a z azok, kik testi hiba e alkalmatlanok, a zonyitványval kell lo“ megjegyzi, hogy ek házasodni és így edjebb 2000 ember dig első sorban ...

Alföldön. A sze- vzbősége, naponta gyfelmet a többi s. P ü s p ö k L a- gyon melyre furni, A második kut fu- álltak fel s ha eze- ampát táplálhatnak ternyi mennyiségben kérdés, nem foge- d m e z ö v á s á r- egyik 94,000 liter, zet ad napjában. Az vize 19° C. S z e n- üzdése után, a 312 lített nyerneke nap- nemesak ivóvizet, ükségletét is kapják a magyar állam jok van e czele

A debreczeni ártézi ktról még csak ezután mondhatjuk meg, mennyi a vizbősége ha majd vizet találunk. Jelenleg 303. méternyi mélységben dolgozik a fúró gép, folytonosan agyag rétegben.

Mátyás király szobra. Érdekes felirat készült Budapest fővárosnál a belügyminiszter kez. Egy régóta feledésbe ment, fontos nemzeti ügyet eleveint fel az felirat: a Mátyás szobor ügyet. — Még 1839-ban Pestvármegye törvényhatósága mozgalmat indított meg az iránt, hogy Mátyás királynak az ország fővárosában állíttson szobrot a nemzet. — A megye ekkor gyűjtésre szólította fel az ősz szes törvényhatóságokat, saját kebeléből pedig egy központi gyűjtőbizottságot küldött ki, melyhez a begyűlt pénzeket a törvényhatóságok beküldték. Következtek azonban a szabadságharc mozgalmas éveit, utána az abszolutizmus korszaka s a Mátyás-szoborról megfeledeztek. mozgalmat érdekében nem lehetett kezdeni. Végre 1869-ben Máramarosvármegye újra felelevenítette az ügyet. E megye körlevelet intézett a többiekhez, melyben az adakozást a nagy király szobrára lelkesen ajánlotta figyelmükbe megjegyezve egyuttal, hogy — tudomása szerint — a Pestmegye által kiküldött gyűjtő bizottság 1846-ig működött, de oly csekély eredmény nyel, hogy a szobor mintázási költségeit is alig volt képes fedezni. A Ferenczy által készített szobormintát a bizottság felozlásakor a nemzeti muzeumnak adta át. A máramarosi körlevél következtében Pestváros egy bizottságot küldött ki a végből, hogy tudja meg, mi- ben maradt a szobor ügye, melyről teljesen megfeledeztek. Budaváros pedig Máramaros megyét értesítette, hogy a szobor felállításához a legnagyobb készséggel járul hozzá. Máramaros megye az alapon felkérte Budavárost hogy adományozza — mint ezt már más törvény hatóságok is tették — hozzá küldje el, meg- jegyezvén, hogy az addig összegyűlt pénze- ket az ottani takarékpénztárban gyűmölés- zőleg kezelte. Egyes törvényhatóságok azon- ban a szoboralapra begyűlt pénzeket közvet- len a belügyminiszterhez terjeszték fel, ki azokat viszont — nem Máramaroshoz, hanem Pest várossához küldte le. A miniszter által leküldött mintegy 1000 frt kamatokkal együtt ma már az 1600 frtot meghaladja. E közben azonban a szobor ügye ismét elaludt. Ki tudja, meddig maradt volna így, ha nemrég Abauj-Tornamegyétől egy átirat nem érkezik Budapest fővárosához a szobor ügyében, mely anyi viszontagságokra ment keresztül, mielőtt még elkészült volna. Az átirat szerint Abauj-Tornamegyé rájött, hogy Mátyás szoborra nála is kezelnek egy alapot. A megye most kérdést intézett a főváros, hogy mi lett Máramaros egykori körlevelének az eredmé- nye s van e most országos bizottság, mely a szobor ügyét intézi?

Róza Sándor családja. A „nagy paraszt“ családja meglehetősen szép számban hajtott akasztófa-virágot. Most már bizonyos, hogy a haramia-vezér véreből való vér az a Róza Sándor nevű rabló is, a kit a szegedi rendőrség a napokban elfogott. I. Róza Sándor ennek a II. Róza Sándornak nagybátyja volt. Az elfogott Róza Sándornak különben azt mondhatni, van egy mentsége: a vére. A haramia családjának többi ágaiban is a „nagy paraszt“ vére folyt. I. Róza Sándor öccse, Róza Bandi a családja egyik régebbi akasztófa virága. Bátyjával, a haramia-ve- zérrel egyidőben „dolgozott“ az alföldi pusztákon. Egész esomó rablólegenda maradt fenn Róza Bandi felelőségéről a szép Bullás Veron- ról, a kifutóbetegnek öltözve lóháton járt az urával rabolni. Ez is a Róza Sándor családja- hoz tartozott. Róza Bandi a szegedi várnak süjlesztőjébe került. — R á d a y életösszig tartó fegyházra ítélte. — Elvit- ték a szamosújvári fegyházba s most va- lahól a szamosújvári temető árkában porlik. — De itt hagyta maga helyett a családfának s a tanyáknak két fiát: András- t és Sándort. Mindkettőbe a Róza és a Bul- lás Veron vére szorult. Az öregebb Róza András azon kezdte a legénységét, hogy agyonvert egy embert. — Tíz esztendő töl- tött a fegyházban; már hazakerült, kü- n lakik a tanyán s azóta csendesen viseli magát. Hanem az ifjabb Róza Sándorról, a kit most fogtak el, évek óta beszélnek, hogy betyárko- dik s sok bátorságot és vakmerőséget örökölt a nagybátyjától. Szóval egyik disze az érde- kes családfának.

x Az én háziszérem. Görgő (Magyaror- szág.) Tekintetes ur! Az ön kintű, Brandt R. gyógyszerész féle svajeci labdaccai heves szívdobogásomból s nehéz légzési bajomból teljesen kigyógyítottak, miért is ezennel há- lás köszönetemet nyilvánítom. Nem mulasztom el e jeles háziszert másoknak is ajánlani. Magam pedig a rendelet szerint tovább is használom. Teljes tisztelettel. Egermann Adolf vendéglős Brandt R. gyógyszerész svajeci labdaccai a gyógyszerárakban kaphatók, egy doboz ára 70 kr. De védőjegyre (fehérke részt vörös mezőben) s Brandt R. névaláírá- sára figyelni kell.

CSARNOK.

A breton.

Theuriet André rajza. Egy zordon novemberi estén — Katalin ünnepének előestéjén — csikorogva nyílt ki az auberivei börtön ajtaja s kilépett rajta egy körülbelül harmincz éves, kopott, ron-

gyos ruhába öltözött asszony, kinek fejkötője sajtyszerűen övezte körül halvány arcát. — Epen akkor telt le büntetésidője. Társnői csak egyszerűen „a breton“-nak nevezték. Ep hat évvel előbb gyermekgyilkosság miatt ítéltek el, s akkor egy rabszállító kocsi vitte a börtönbe. Most, hogy büntetése letelt, szegényes batyuját és kis pénzeszköjét átvette a börtön igazgatójától s végre szabad volt. Ut- levélét Langresig láttaozták.

Az utolsó vonat Langres felé már el- ment. A szegény asszony félénken és meg- görnyedve betért egy fogadóba és reszkető hangon szóbat kért. A fogadónak minden zuga el volt toglalva s a fogadós, ki nem sokat törődött a jött mentekkel, azt a taná- ságot adta neki, hogy próbálja meg szerencs- jét egy más, a talu tulósó végén levő fog- adóban.

S a breton asszony elment, félénkenben és szomorubbán mint valaha. — Bekopog- tatott a fogadóban, mely — az igazat meg- vallva, nem volt egyéb egy munkászu- g. A fogadós, bizalmatlan tekintettel mérte végig a női vendéget s úgy látszott, mintha sejtene, hogy egy elbocsátott rabasszony áll előtte, mert azzal a kitógással, hogy egyet- lenegy üres szobájáé, elutasította. A breton asszony nem mert ellenkezni és lehorgasz- tott fővel hagyta el a barátságatlan házat s lelkében felpattant a gyűlölet keserű érzésé- nek első csirgái az ellen a társadalom ellen, mely könyörtelenül eltaszította köréből.

Mit volt egyéb mit tennie, elindult gya- log Langres felé.

November vége felé a napok már rövi- dek s így a szegény asszonyt, a két erdős- zél közt levő poros uton, mely felett zizegve vonult keresztül a hideg jeges szél, vadul tánczoltatva a hulló sárga leveleket, csakha- mar meglepte az éj.

Hat évi elzárt, ülő életmód után térdei megmerevedtek s facyipőköz szokott lábait éles tájfalom járta át a szűk bőrezipőkben. Még alig tett egy mértföldnyi utat s máris kimerült, lábait hólyagok borították el. Di- dererge ült le egy esomó száraz haraszt- ra s el kezdett tűnődni a felett: vajjon csak- ugyan arra van-e kárhözatva, hogy ebben a hideg jeges szélben, mely megdermeszti tag- jait, elvessen a hidegtől és éhségtől?

Egyszerre úgy tetszett neki, mint ha az éj esendjén keresztül, a suttogó szél szárnyán ének ütötte volna meg a fülét. — Hallgatóni kezdett és tisztán kivette egy olyan egyhangu dálnak a végső hangjait, mely lyel a gyermekeket szokták álomba ringatni. Ére új erőt merítve felkelt s elindult abban az irányban, honnan a hangokat hallotta s az ösvénynek egy fordulójánál egyszerre meg pillantott a távolban egy az ágakon átszű- rődő mécsvilágot.

Egy percz múlva már ott állott a szegényes agyagviskó előtt, — melynek egyetlen ablakán keresztül pislogott ki a szende fényugár. — Dobogó szív- vel végre elszánta magát s bekopogtatott. Az ének elnémult s egy a breton nővel egykoru parasztasszony kinyitotta az ajtót.

— Jó estét — mondá és firkészve emel- te lámpáját az idegen arcza felé. — Mit keres itt?

— Nem birom tovább, zokogta a breton nő elülő hangon: a város oly messze van s ha erre az éjszakára szállást ad nekem, jó eselekedtetem mivel. Van pénzem is, megfizet- hetem jószágát.

— Jöjjön be! válaszolta a másik rövid habozás után. S aztán inkább kíváncsiságból, mint bizalmatlanságból hozzátette: Miért nem maradt Auberiveben éjjelre?

— Mert nem akartak befogadni. Es — mert . . . mert a börtönbeli jövők — tévé hozzá, kék szeméit lesütve — s ez nem igen biztatja az embereket.

— Oh! . . . De mindegy. Azért csak jöjjön be. En nem félek, hiszen soha sem volt más a házamban nyomorral és szerencsétlen- ségnél. Lelkiismeretem nem hagyta nyugton, ha ebben esikorgó időben elzárnám ajtómat egy keresztény ember előtt. Mindjárt össze- szedek egy kis száraz galyat.

— Egyedül lakik itt? kérde a breton nő zavartan.

— Igen, gyermekemmel, aki most hét éves. Kenyeremet saját kezem munkájával ke- resem.

— S férje, meghalt?

— Igen, válaszolá Fleuritte, — szegény gyermekemnek nincs többé apja . . . Oh, hi- szen mindenkinek megvan a maga baja . . . Így ni, itt van a fekhely s itt három krumpli, mely a vacsorától maradt meg. Ez minden, a mit adhatok.

Szavait egy gyermekhang szakította fél- be, mely egy deszkafal mögül jött.

— Jó éjszakát! A kicsike fél, hozzá kell sietnem.

Felvette a lámpát s bement a szomszéd szobába, magára hagyva a breton asszonyt a sötétbe. Ez rávetette magát a zsupra s miután evett, megpróbált aludni, de nem tudott. A deszkafalon áthallatszott a mint az anya sut- togtott gyermekével, kit az idegen érkezése felzavart álmából s nem tudott újra elaludni. Fleuriette ringatta, elhalmozta mindentéle- gőgieslő szóval, melynek hangja mely be- nyomást tett a breton asszony szívére.

Ennek az anyának a gyöngédsége, fel- ébresztette a gyermek gyilkosság miatt el- ítélte asszony szívében az anyai ösztönök régóta szunyadó érzését. Elgondolta, hogy ha a dolgok folyása más lett volna, mint a mi-

lyen volt, gyereke most ugyanabba- ban volna, mint az a kis leány odabent, — néll a gondolatnál s a gyermek hangok ha- latára fájdalmasan édes érzés járta át szí-ét s forró keserű könyeket hullatott.

— Aludjál, aludjál — mondogatta Fleu- riette odaát. „S ha szépen elalszol, akkor el- viszlek holnap a Katalin vásárra.“

— Ugy-e mama a Katalinnap a gyere- kek ünnepe?

— Igen gyermekem.

— És igaz az, hogy sz. Katalin játé- kokat hoz a gyerekeknek?

— Igen néha.

— Miért nem hoz akkor minékünk is?

— Mert, mert nagyon messze lakunk s aztán mert . . . nagyon szegények vagyunk.

— Hát csak a gazdag gyermekeknek hoz? Miért csak azoknak mamám? hisz én is szeretnék ám játékokat.

— Persze, persze, de most csak aludjál s ha jó leszel, ki tudja, talán holnap neked is hoz valamit.

Halotti esend. Utánna mély szabályos lélegzetek. Anya és gyermek elszenderültek. Csak a breton asszony nem tudta lehunyni szeméit. Édes és fájdalmas izgatottság vett erőt rajta. — Elenkben gondolt gyerme- kére, mint valaha, — gyermekeire, a kit meg- fojtott.

Fleuriette és gyermeke még szendereg- tek, mikor a breton asszony az első szürkü- letnél kilopozott a házból és Auberive felé tartott. Mikor elérte az első házakat, lassítani kezdte lépteit. Minden bolt fölött figyelemmel elolvasta a czeget, míg végre megtalálta, a mit keresett, egy játékkereskedést. Bekopogtatott az ablakon és belépett. Szegényes játékszerek, Noe-bárkák, papir machéból való babák, darván faragott, tűzhelyek s több aféle apróság fe- küdt előtte. A breton asszony a szibarús- né legnagyobb esodálkozására mindenikből vett egyet, fizetett és eltávozott.

Már rátért a Fleuriette házikója fele- vető útra, mikor egyszerre egy súlyos kéz nehezedett a vállára. Összerezent, megfordult és megpillantotta a esendőr kaplart. A boldogtalan teremtés elfelejtette, hogy a kisza- badult fegyenczeknek nem szabad a város környékén tartózkodniok.

— A helyett, hogy itt ógyelegg, már rég Langresbe kellene lennie, hová utlevele szól. Most pedig előre.

Hiába próbálta magát igazolni . . . Kár- bavesztett fáradság! A esendőr csakhamar főlhajsolt egy kocsi, a nőt beléültette, mellé adott egy esendőrt, és . . . „Gyűh!“ elhaj- tottak.

A kocsi elrobogott a keményen megfa- gyott uton. A szegény breton nő göresösen szorította magához a esomó játékszeret. Egy fordulónál megismerte azt az ösvényt, mely Fleuriette, viskójához vezetett. Minden vér a szívébe szökött, s megkérte a esendőrt, engedje meg, hogy egy pillanatra kiszálljon. Valami dolga van Fleuriettenél a ki ott lakik. Oly esengve könyörgött, könnyes szemével, hogy a esendőr végre állagyalts és engedett. Odakötötte a lovat egy fához, s aztán elki- sérte foglyát a kunyhóhoz.

Fleuriette az ajtó előtt fát hasogatott. Mikor a breton nőt a esendőrről megpillan- totta, tátott szájjal ijedten bámult rá.

— Csitt! — suttogá a breton nő. — Alszik még a kicsike?

— Igea . . . de . . .

— Jól van, ekkor rejtsd az ágyába eze- ket a játékokat és mondja meg neki, hogy itt volt Sz. Katalin s az hozta neki ezeket. En visszamentem Auberive-be, hogy a játékokat megvegyem; de úgy látszik nem volt szabad, mert most elvisznek!

— Istennek szent anyja! kiáltá Fleu- riette.

— Csitt!

A két asszony közeledett az ágyhoz. A breton asszony, kinek a esendőr folyton nyo- mában volt, elrejtette a paplan alá a babá- kat, birkákat, berányokat és a Noé bárkát- s egy forró esókot nyomott az alvó gyermek- nek egyik meztelen karjára. Ujjával egy kövér könnyespett törült ki szeméből s a- zután a esendőrhöz fordulva így szólt:

— Menjünk . . . készen vagyunk.

Apróságok.

Virágos stylus. Bemegy a kapitányi fogalmazó hivatalába egy asszony és elmondja, hogy ellopták a két malacát az ölből.

— Hová való maga?

— Az Ondódra.

— Hát akkor miért nem a mezőkapitány- nál jelentette föl a lopást?

— Könyörgöm erre a hivatalra volt p i k k e m.

— Dehogy?

— De pedig úgy van. Mert egészen ma z u r r á voltam téve, mikor a malacokat ellopták.

A kaszárnyából. Kapitány (vizitálja a századot s egy önkéntes kabátján egy kis tollpíhét vesz észre): Há, örmester! Mióta rukkolkak ki az önkéntesek repülőgéppel?

Uj naptár.

— Te, hanyadik van ma?

— (Belenéz a pénztárcájába): Ugy kö- rülbelül huszadika lehet.

— De hát mért nézed a pénztárcádat?

Előzetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:	20 ar
ban sincs.	Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
	Félévre . . . . . 5 frt — kr.
	— Báró udvarra . . . . . egy hónap

reggel egyik termében elintézhessünk egy párbajt?

— Tessék.

— De báró ur elfogadja a segédkezést az egyik részről.

— Szívesen. Milyen a párbaj?

— Életre-halálra.

— Jól van. (Csönget.) Jean, készítsessen holnap reggelre villásreggelit hat személyre s ebédet öt személyre.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

BUDAPEST, nov. 29. A képviselő- házban a dohány monopólium törvényja- vaslat tárgyalásánál W e k e r l e állam- titkár, H e l f i és G u l l n e r határozati javaslati ellen fel szólalt, mivel azok által a csempészet megakadályozása és a gaz- dasági cél elérése lehetetlen. Ülés foly.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ

Holnap, szerdán, 1887. november 30-án:

Az elfeledt bárányka.

Énekes vigjáték 4 felvonásban.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

Vértesi Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

legtisztább

gyapjuból készült, erős avatású és szintartó

„BRASSÓI“

posztó és gyapjuszövetek

DEBRECZENBEN

valódi minőségben

csakis

BIEDERMANN E. és FIA

posztókereskedőknél

kaphatók, hol egyszerűs mint a raklaron levő Brünni és Reichenbergi szövetek tetemesen leszállított árak mellett adat- nak el.

LEGUJABB

őszi és téli

női ruhakelméket

dus választékban ajánl

Kunz József és Társa

C Z É G.

Mindenemű

száj- és fogbajokat

kezel, valamint

odvas fogakat

és

fogtöveket

(fájdalom nélkül érzéketlenítés által) távolít el

Dr. TIHANYI SÁMUEL

rendelő óráiban (reg. 8—9-ig, d. u. 2—4-ig)

Viszont egynél több világbank legfényesebb üzleteit, legzsirosabb osztalékait magyar üzleteknek köszönheti. Ez a szabály, mely alól természetesen vannak kivételek és azon valószínű, melylyel ily kivétel történik, annak most pattan szét az élet idege. Aként (3 d.b) 30 kr. márká van: tizszáznál.

Ferenczy Sándor

műhangszerkészítő
BUDAPESTRÓL.

Lakása: Piaze-utca 2084. számú ház udvarában.

Készletben tart mindennemű: A. Straduari, J. Guarneri, Nicolaus Amati utazózatokat és hurokat.

Vonóhangszerek javítása a legújabb találmányok szerint olcsón eszközölteknek.

A legrégibb népies gyógyszer a koncentrált klosterneuburgi tag-esszencia (köszvény folyadék)

gyógyszerész Klosterneuburgban.
Valódi minőségben a következő gyógyszerárakban: Főraktár Magyarország részére: Török József, Budapest, királyutca 12.
DEBRECZENBEN: Dr. Rotschnek Emil gyógyszerésznél.

alkalmas F...
partisták...
5422. tk.
1887.

Árverési hirdetem. kivonat.

A h.-bűszörményi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Szabó Sámuelné F. Szabó Zsuzsanna végrehajtást szenvedő e lenti 32.49 kr. tőkekövetés és jár. iránti végrehajtási ügyében a h.-bűszörményi kir. járásbírósa területén lévő, H.-Bűszörmény városban és határában fekvő a h.-bűszörményi 2150. szíjki A. I. 2273. hrsz. 2257 népsorszámu udvar és házból álló ingatlanra 200 frtban, a 19866/a hrsz. ingatlanra 102 frtban és a zeleméri 3428. szíjki A+1442/a hr. ingatlanra 145 frtban ezennel megállapított kikiáltási árakban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi Január hó 25-ik napján délelőtti 9 órakor alóli bíróság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 20 frt, 10 frt 20 kr és 14 frt 50 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt H.-Bűszörményben, a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1887. évi November hó 9-ik napján.

Deák
kir. aljársbíró.

5841. sz.
1887.

III.

Árverési hirdetem. ki onat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Erdei Lőrincz és neje végrehajtónak Csóré Imre végrehajtást szenvedő elleni 21 frt. 13 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében (a derecskei kir. járásbírósa) területén lévő s a derecskei 504. számú tjkönyvben fekvő s Csóré Imre nevére jegyzett összes ingatlanokra és pedig az I. 1-5 r. szám alatti s ántó földekre 242. frtban, A. +. 2068 hrsz. hagyomás kentre 35 frtban, a + 2311 hr. sz. szőlő e 55 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi Deczember hó 21 ik napján déle. 9 órakor Derecske község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881 IX. t. cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban, kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1887. évi okt. hó 3. napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Láneczy
tszéki bíró.

Kezdt munká.

Kezdt munkához való
esztergályozott és faragott
diszes fakeretek,
jute, java és congress canevas,
valódi

király és ausztria
kötőpamut

nagy választékban kapható
BENYÁTS EMIL-nél
Piacz, Tisza-ház.

90.
419. szám.

ÁRJEGYZÉK.

az „ISTVAN“ gőzmalom
készítményeinek

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN és a folyó évi április 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s folyó évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokat vonatkozó egyezmények szerint.

AB. Asztali dara nagyszemű	100 kíl
C. Szinte középszemű	15.80
0. Királyliszt	14.80
1. Lángliszt	15.20
2. Montliszt	14.80
3. Zsemlyelisz 1-ső rendű	14.40
4. " " 2-od rendű	14.-
5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű	13.60
6. " " 2-od " "	13.20
7. Közép kenyérlisz 1-ső	12.60
8. " " 2-od " "	11.60
8 1/2 Barna " 1-ső	10.60
8 1/4 " " 2-od. á 70 kílgr.	9.40
9. Lábélisz	7.40
10. Vercs liszt " " á 50 kílgr.	5.60
11. Finom korpa zsákkal 50 "	3.40
12. Durva korpa zsákkal á 50 kílgr.	3.-

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-töli engedmény a fennebbi ett egyezmény folytán június 1-től fogva szintén beszünttetett.

Debreczen, 1887. Szeptember 4.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete
BUDAPEST, Dorottya-utca 1. sz.

BAZILIKA SORSJEGYEK.

évenként 3 huzás.
LEGGŐZELEBBI HUZÁS
1887. deczember 1-én
Fényeremény
100.000
forint.

Debreczenben megrendelések Feldmann B. urnál adhatók fel.

ajánl az
1887. deczember hó 1-én
leendő huzáshoz

Bazilika-sorsjegyeket

készpénzfizetés mellett a hivatalos napiráfolyamon.
Részletfizetésre:
3 darabot 18 havi részletre á 1 frt 93 kr.
5 " " " " " 3 " 23 "
10 " " " " " 6 " 46 "
Már az első részlet lefizetése után az esetleges nyeresemény kizárólag a részletv tulajdonosát illeti.

Nincs többé fogfájás.

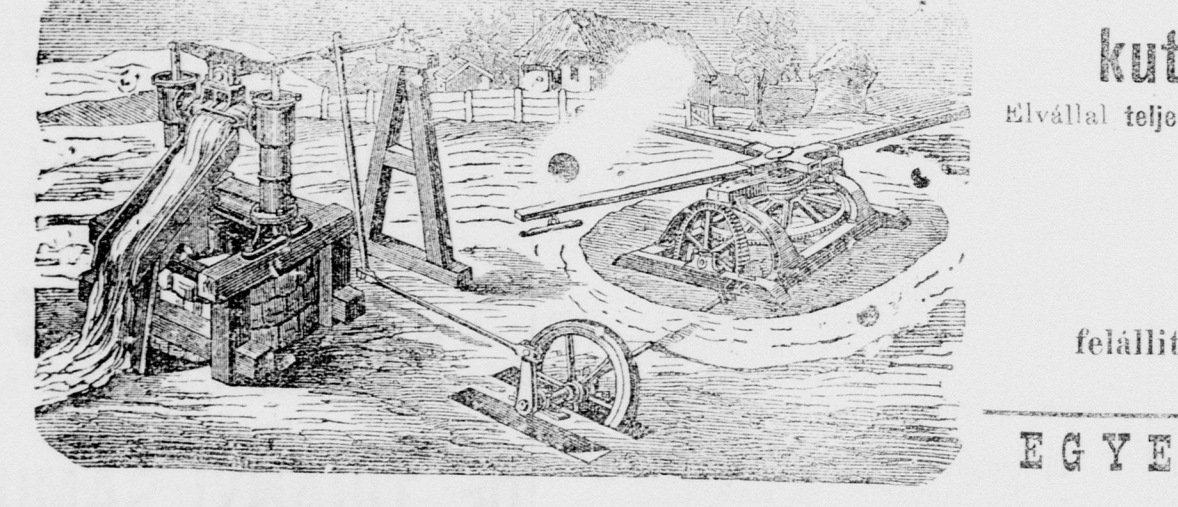
A SOULAC-i (Gironde apátja)
tisztelendő BENEDEK-rendi szerzetesek Dom Maguelonne Prior
fogvizének.
használatá mellett.
2 arany-érem; Brüssze 1880. London 1884.
A legmagasabb kitüntetések.

Bourraud Péter prior által 1373 évben feltaláltatott
A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének használata, naponként néhány cseppet vízbe véve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérségét és szilárdságát kölcsönöz, amennyiben a foghúst erősíti s teljesen egészségessé változtatja. — Valóságos szolgálatot teszünk le olvasóink, midőn a régi és hasznos szert, a legjobb gyógy- és egyedüli óvezert fogfájás ellen ajánljuk.
A cég alapítottatott 3. Rue Huguerie, 1879. Fügynök: SEGUIN 3. BORDEAUX.
Elixir dentifrice 1 frt 50 kr. 2 frt 50 kr. és 4 frt Poudre 80 kr. és 1 frt 25 kr. Pate 80 kr. és 1 frt 25 kr.
Raktárak Debreczenben: Schwarz M. Benő, Szepesy és Kerekes kereskedésében s Dr. Rotschnek E. gyógyszer-tárában.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára horang és érezőntödeje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCA 66.

Ajánlja gyárterményeit mint magyar különlegességet
kutakban és mindennemű szivattyukban
Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részére, modern technical alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik
KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK
felszerelésére
szagmentes őrskékek
felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.
Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kivanatra díjmenten küldetnek.
EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

Debreczen, 1887. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában S. échéányi-utca SIMON-ház.

Szerkesztőség és
S. échéányi-utca SIMON-ház
kereskedésével
HIRDETÉSEN
előzetési pénzek és a kiadás
valamint a lap szerkesztés
minden közleménye
díjmentetlen levelek csak
fogadhatunk

XIV. évfolyam

Az a t

Szakértők mon
monopolium reformja
hóval fog többet
millió helyet 31 n
látás, hogy az imm
törvényjavaslat elfo
se támadhat.

Es a törvényjav
is lesz a sorsan
tűszköl attól a nu
„szüz“ után fűszitáló
ellenzék itt is kere
ványt, a kompromis
lam e jogos igény
teni nincs szándéká
tárgyában se enged
szappanbuborékjait.
értéke oly igen ke

Es így jutott
Gullner Gyulának
rokratikus indolenc
a melynek lomhasá
tet megakadályozni.
korlátok között sz
lehetséges.

Magunk is már
hány-monopolium ke
lalkoztunk, kifejez
nek, hogy állami
törvényjavaslatot je
lesz lehetséges ker
mondottuk azt, hog
még közigazgatásna
formálva — ez a t
dása halasztást nem

Szinte előre m
— az ellenzék a
helyzetével és ama
foglalkozni — a t
lyel a javaslat ezek
nak, hogy kortes
nem is egyéb az
még öt kerek eszte

A „Debreczeni

Foltényiné

— Ötven éves jub
Ritka esemény
városi színház. A szí
hivatottabb papnöje
szép pályától, melyer
terjesztette a művelts
Foltényiné S. Sz
szony jubilál.
Kevés van, kinek töb
hosszas színi működ
pel fejezse be, mint
lálóskodó korban; ké
vadás betöltésének ol
het pihenésre, mint
Holnap még egy
nik a deszkákon, me
nyújtott a közönség
kitüntetés aratott m
közönség, bizonyára
színházba sietni, hog
szer ama lelkes ová
Foltényiné asszonyt
színi pályájának más
tüntetés. Megható és
az, melynél látni fog
barátnéját, a nagynev
vésznőt is, kit negyv
barátság köteléke fűz
A jubileum alkalm
már megjelent a Z i
készített „Emlék album
életrajzát is, egy fész
kitüntetésesekben gazd
rét, a legilletékes
annak adatait.
Foltényiné S. Sz
született Aradon 18
gári szülöktől. Atyj
hagyva ötvégvét t
szigorú körülmények

léseket, hogy a né-
főbb gyermekeinek
trónörökös elhalálo-
k lások, mert a
között ez esetben
közé jutna. Vil-
tékeny magán va-
hog e vagyona ki-
an utódjára fog szál-
sa, a badeni nagy-
szászor most még
edéseket legidősebb
javára s bizony-
mert nem volt igaz-
ad Vilmos herceg
A trónörökös és a
szohatnak el s így
hogy bármelyikük-
oly intézkedéseket
k elmulasztott. E-
ni, hogy magánaka
atyja, a császár él,
tet tenni.
nben igen mozgalm-
állítás. A függet-
Enyedi Lukácsnak
A szabadelvű párt
e grófnak fogja fel-
e antiszemita párt
k és valószínűleg
eset foglalkoztatja
reit. Az eset a kö-
niskolci fiatal ke-
F. Regina, nagy-
a bizalmas viszony-
ei igen közeltek,
k. Az esketést egy-
zte. Tanuként egy-
repeltek. A 21 éves
a katonasággal is
a házasságot és
e, de maga is érezte,
vetkezmenyeket fog
a fiatal asszonyt.
sra. Az elhagyott
terje visszasszál-
n az azon kijelen-
ságot érvénytelen-
vissza feleségéhez.
erül fel, hogy
vénytelen-e?
nagyobb fontosság-
közben gyermeke
r. A fiatal ember
gy hajlandó tartás
y most a nagyvált
előtt van.
résznek. Fontos hi-
tettek be a ma-
gyesület legutóbbi
a gyógyszerészi
y s három gyakorló
ál, a kik érettségét
budapesti, illető-
áraiból álló bizott-
e vizsgáló-bizott-
részt vesz. Az
ál lehet egyetemre
ál év. Az okleve-
or juthat önálló-
erése után még két

A debreczeni ártézi kútról még csak
szót mondhatjuk meg, mennyi a vízbősége
ha majd vizet találunk. Jelenleg 303. méter-
nyi mélységben dolgozik a furó gép, folyto-
nosan agyag rétegen.
Mátyás király szobra. Érdekes felirat
készül Budapest fővárosnál a belügyminiszter
hez. Egy régóta feledésbe ment, fontos nem-
zeti ügyet elevenít fel ez a felirat: a Mátyás
szászor ügyet. — Még 1839-ban Pestvármegye
törvényhatósága mozgalmat indított meg az
íránt, hogy Mátyás királynak az ország
fővárosában állítsanak szobrot a nemzet. — A
megye ekkor gyűjtésre szólította fel az ősz-
szes törvényhatóságokat, saját kebeléből pe-
dig egy központi gyűjtőbizottságot küldött
ki, melyhez a begyűlt pénzeket a törvényha-
tóságok beküldték. Következtek azonban a
szabadságharc mozgalmak évei, utána az ab-
szolutizmus korszaka s a Mátyás-szoborról
megfeledektek, mozgalmat érdekében nem
lehetett kezdeni. Vége 1869-ben Máramaros-
vármegye úrra felelevenítette az ügyet. E
megye körlevelet intézett a többiekhez, mely-
ben az adakozást a nagy király szobrára lel-
kesen ajánlotta figyelmükbe megjegyezve
egyuttal, hogy — tudomása szerint — a
Pestmegye által kiküldött gyűjtő bizottság
1846-ig működött, de oly csekély eredmény
nyel, hogy a szobor mintázási költségeit is
alig volt képes fedezni. A Ferenczy által ké-
szített szobormintát a bizottság felolvaslások
a nemzeti muzeumnak adta át. A máramarosi
körlevél következtében Pestváros egy bizottsá-
got küldött ki a végből, hogy tudja meg, mi-
ben maradt a szobor ügye, melyről teljesen
megfeledektek. Budaváros pedig Máramaros
megyét értesítette, hogy a szobor felállításá-
hoz a legnagyobb készséggel járul hozzá. Má-
ramarosmegye ez alapon felkérte Budavárosát
hogy adományát — mint ezt már más törvény-
hatóságok is tették — hozzá küldje el, meg-
jegyezvén, hogy az addig összegyűlt pénze-
ket az ottani takarékpénztárban gyümölcsö-
zőleg kezelte. Egyes törvényhatóságok azon-
ban a szobor alapra begyűlt pénzeket követ-
len a belügyminiszterhez terjeszték fel, ki
azokat visszont — nem Máramaroszhoz, hanem
Pest városához küldte le. A miniszter által
leküldött mintegy 1000 forint kamatokkal együtt
már az 1600 forint meghaladja. E közben
azonban a szobor ügye elaludt. Ki
tudja, meddig maradt volna így, ha nem
Abauj Tornamegyétől egy átirat nem érkezik
Budapest fővárosához a szobor ügyében, mely
annyi viszontagságot ment keresztül, mielőtt
még elkészült volna. Az átirat szerint Abauj-
Tornamegye rájött, hogy Mátyás szoborra
nála is kezelekedni egy alapot. A megye most
kérdést intézett a fővároshoz, hogy mi lett
Máramaros egykori körlevelének az eredmé-
nye s van-e most országos bizottság, mely a
szobor ügyét intézi?
Rózsa Sándor családfája. A „nagy
paraszt” családfája meglehetősen szép számban
hajtott akasztófa virágot. Most már bizonyos,
hogy a haramia vezér véreből való vér az a
Rózsa Sándor nevű rabló is, a kit a szegedi
rendőrség a napokban elfogott. I. Rózsa Sán-
dor ennek a II. Rózsa Sándornak nagybátyja
volt. Az elfogott Rózsa Sándornak különben
azt mondhatni, van egy mentsége: a vére. A
haramia családfájának többi ágában is a
„nagy paraszt” vére folyt. I. Rózsa Sándor
öccse, Rózsa Bandi a családfája egyik régebbi
akasztófa virága. Bátyjával, a haramia ve-
zérrel egyidőben „dolgozott” az alföldi pusztá-
kon. Egész esomó rablólegenda maradt fenn
Rózsa Bandi feleségéről a szép Bullás Veron-
ról, a kifutóbetegnek öltözve lóháton járt
az urával labellni. Ez is a Rózsa Sándor esa
lődjéhez tartozott. Rózsa Bandi a szegedi
várnak süjtőstőjébe került. — Ráday
életösszjártó fegyháza ítélt. — Elvit-
ték a szamosújvári fegyháza s most va-
lahol a szamosújvári temető árkaiban
porlik. — De itt hagyta maga helyett a
családfájának s a tanyáknak két fiát: András
és Sándort. Mindkettőbe a Rózsa és a Bul-
lás Veron vére szorult az öregebb Rózsa
András azon kezdte a legénységét, hogy
agyonvert egy embert. — Tíz esztendő töl-
tött a fegyházban; már hazakerült, kün la-
kik a tanyán s azóta esendesen viseli magát.
Hanem az újabb Rózsa Sándorról, a kit most
fogtak el, évek óta beszélnek, hogy betyárko-
dik s sok bátorságot és vakmerőséget örökölt
a nagybátyjától. Szóval egyik disze az érde-
kes családfájának.
X Az én háziszérem. Görgő (Magyaror-
szág). Tekintetes ur! Az ön kitűnő, Brandt
R. gyógyszerész féle svajci labdacsei heves
szívdobogásomból s nehéz légzési bajomból
teljesen kigyógyítottak, miért is ezennel há-
lás köszönetemet nyilvánítom. Nem mulasztom
el e jeles háziszérem másoknak is ajánlani.
Magam pedig a rendelet szerint tovább is
használok. Teljes tisztelettel. Egermann Adolf
vendégös Brandt R. gyógyszerész svajci
labdacsei a gyógyszerértárakban kaphatók, egy
doboz ára 70 kr. De védőjegyére (fehérke
reszt főrészt mezőben) s Brandt R. névaláírá-
sára figyelni kell.

CSARNOK.

A breton.

Theuriet André rajza.
Egy zordon novemberi estén — Katalin
ünnepek előestéjén — csikorogva nyit ki
az auberivei börtön ajtaja s kilépett rajta
egy körülbelül harmincz éves, kopott, ron-

gyos ruhába öltözött asszony, kinek fejkötője
sajátságosan övezte körül halvány arcát. —
Epen akkor telt le büntetésideje. Társnői
csak egyszerűen „a breton”-nak nevezték. Ep-
hat évvel előbb gyermekgyilkosság miatt
ítelték el, s akkor egy rabzállító kocsi vitte
a börtönbe. Most, hogy büntetése letelt, sze-
gényes batyuját és kis pénzesekjét átvette a
börtön igazgatójától s végre szabad volt. Ut-
levelét Langresig láttaozták.
Az utolsó vonat Langres felé már el-
ment. A szegény asszony félénken és meg-
gönyvedve betért egy fogadóba és reszkető
hangon szobát kért. A fogadónak minden
zuga el volt toglalva s a fogadós, ki nem
sokat törődött a jött mentekkel, azt a taná-
csot adta neki, hogy próbálja meg szerencsé-
jét egy más, a talu tulso végén levő fo-
gadóban.
S a breton asszony elment, félénken
és szomorúan mint valaha. — Bekopog-
tatott a fogadóban, mely — az igazat meg-
vallva, nem volt egyéb egy munkászuhanál.
A fogadós, bizalmatlan tekintettel mérte
végig a nő vendéget s ugy látszott, mintha
sejténé, hogy egy elbocsátott rabasszony áll
előtte, mert azzal a kifogással, hogy egyet-
lenegy üres szobája nincs, elutasította. A bre-
ton asszony nem mert ellenkezni és lehorgasz-
tott föl hagyta el a barátságatlan házat s
lelkében felpattant a gyűlölet keserű érzésé-
nek első csirgája az ellen a társadalom ellen,
mely könnyörtelenül eltaszította köréből.
Mit volt egyéb mit tennie, elindult gy-
alog Langres felé.
November vége felé a napok már rövi-
dek s így a szegény asszonyt, a két erdő-
szél közt levő poros uton, mely felett zizegve
vonult keresztül a hideg jeges szél, vadul
tánczoltatva a hulló sárka leveleket, csakha-
mar meglepte az éj.
Hat évi elzárt, ülo életmód után térdei
megmerevedtek s facyipókhöz szokott lábait
éles fájdalom járta át a szűk bőrcipőkben.
Még alig tett egy mértföldnyi utat s máris
kimerült, lábait hólyagok borították el. Di-
dergeve ült le egy esomó száraz harasztra
s el kezdett tűnődni a felett: vajjon esaku-
gyan arra van-e kárthatatva, hogy ebben a
hideg jeges szélben, mely megdermeszti tag-
jait, elvesszen a hidegtől és éhségtől?
Egyszerre ugy tetszett neki, mint ha
az éj esendjén keresztül, a suttogó szél
száryán ének ütötte volna meg a fülét. —
Hallgatóni kezdett és tisztán kivette egy
olyan egyhangú dalnak a végső hangjait, mely
lyel a gyermekeket szokták álomba ringatni.
Erre új erőt merítve felkelt s elindult abban
az irányban, honnan a hangokat hallotta s
az ösvénynek egy fordulójánál egyszerre meg-
pillantott a távolban egy az ágakon átszű-
rődő mésvilágot.
Egy percz mulva már ott állott a
szegényes agyagvískó előtt, melynek
egyetlen ablakán keresztül pislogott ki
a szende fényugár. — Dobogó szív-
vel végre elszánta magát s bekopogtatott. Az
ének elnémult s egy a breton nővel egykoru
parasztasszony kinyitotta az ajtót.
— Jó estét — mondá és firkészeve emel-
te lámpáját az idegen arca felé. — Mit
keres itt?
— Nem bírom tovább, zokogta a breton
nő elfuló hangon: a város oly messze van s
ha erre az éjszakára szállást ad nekem, jó
csalekedetet mivel. Van pénzem is, megfizet-
hetem jószágát.
— Jöjjön be! válaszolta a másik rövid
habozás után. S aztán inkább kíváncsiságból,
mint bizalmatlanságból hozzátette: Miért nem
maradt Auberiveben éjelre?
— Mert nem akartak befogadni. Es —
mert . . . mert a börtönből jövök — tevő
hozzá, két szemem lesütve — s ez nem igen
biztatja az embereket.
— Oh! . . . De mindegy. Azért csak
jöjjön be. En nem félek, hiszen soha sem volt
más a házamban nyomoruló és szerencsétlen-
ség nélkül. Lelküimeretem nem hagyta nyugton,
ha ebben esikorgó időben elzárnam ajtómat
egy keresztény ember előtt. Mindjárt össze-
szedek egy kis száraz galyat.
— Egyedül lakik itt? kérde a breton
nő zavartan.
— Igen, gyermekemmel, aki most hét
éves. Kenyeremet saját kezem munkájával ke-
resem.
— S férje, meghalt?
— Igen, válaszolá Fleurette. — szegény
gyermekemnek nincs többé apja . . . Oh, hi-
szen mindenkinek megvan a maga baja . . .
Igy ni, itt van a fekhely s itt három krumpli,
mely a vacsorától maradt meg. Ez minden, a
mit adhatok.
Szavait egy gyermekhang szakította fél-
be, mely egy éjszakai mögül jött.
— Jó éjszakát! A kicsike fél, hozzá
kell sietnem.
Felvette a lámpát s bement a szomszéd
szobába, magára hagyva a breton asszonyt a
sötétbe. Ez rávetette magát a zsupra s miután
evett, megpróbált aludni, de nem tudott. A
deszkafalon áthallatszott a mint az anya sut-
tozott gyermekével, kit az idegen érkezése
felzavart álomból s nem tudott újra elaludni.
Fleurette ringatta, elhalmozta mindenféle
göngyöskészlettel, melynek hangja mély be-
nyomást tett a breton asszony szívére.
Lének az anyának a gyöngédsége, fel-
cibresztette a gyermek gyilkossága miatt el-
itált asszony szívében az anyai ösztömek
régóta szunyadó érzését. Elgondolta, hogy ha
a dolgok folyása más lett volna, mint a mi

lyen volt, gyereke most ugyanabba
ban volna, mint az a kis leány odabem.
nél a gondolatnál s a gyermek hangok h-
latára fájdalmasan édes érzés járta át szívét,
s forró keserű könnyeket hullatott.
— Aludjál, aludjál — mondogatta Fleu-
riette odaát. „S ha szépen elalszol, akkor el-
viszlek holnap a Katalin vásárra.”
— Ugy-e mama a Katalinnap a gyere-
kek ünnepe?
— Igen gyermekem.
— És igaz az, hogy sz. Katalin játé-
kokat hoz a gyerekeknek?
— Igen néha.
— Miért nem hoz akkor minékünk is?
— Mert, mert nagyon messze lakunk s
aztán mert . . . nagyon szegények vagyunk.
— Hát csak a gazdag gyerekeknek
hoz? Miért csak azoknak mamám? hisz én is
szeretnék én játékokot.
— Persze, persze, de most csak aludjál
s ha jó leszel, ki tudja, talán holnap neked
is hoz valamit.
Halottai esend. Utánna mely szabályos
lőlegzetek. Anya és gyermek elszenderültek.
Csak a breton asszony nem tudta lehunyni
szemeit. Édes és fájdalmas izgatottság vett
erőt rajta. — Élénken gondolt gyerme-
kére, mint valaha, — gyermekére, a kit meg-
fojtott.
Fleurette és gyereke még szendereg-
tek, mikor a breton asszony az első szürkü-
letnél kilopozott a házból és Auberive felé
tartott. Mikor elérte az első házakat, lassítani
kezdte lépteit. Minden bolt fölött figyelemmel
elolvasta a czeget, mig végre megtalálta, a mit
keresett, egy játékkereskedést. Bekopogtatott
az ablakon és belépett. Szegényes játékszer-
ek, Noe-bárkák, papir machéból való babák, durván
faragott, tűzhelek s többféle apróság fe-
küdtt előtte. A breton asszony a zsisbarusé
legnagyobb esodalkozására mindenikből vett
egyet, fizetett és eltávozott.
Már rátért a Fleurette házikója fele-
zető utra, mikor egyszerre egy súlyos kéz
nehezedett a vállára. Összeerezzent, megfordult
és megpillantotta a esendőr káplárt. A bol-
dogtalan teremtés elfelejtette, hogy a kisz-
badult fegyvereknek nem szabad a város
környékén tartózkodniok.
— A helyett, hogy itt ügyeleg, már
rég Langresbe kelene lennie, hová utlevele
szól. Most pedig előre.
Hiába próbálta magát igazolni . . . Kár-
bavesszett fáradság! A esendőr csakhamar
fűlhajszolt egy kocsit, a nőt beleültette, mellé
adott egy esendőrt, és . . . „Gyűh” elhaj-
tották.
A kocsit elrobogott a keményen megfa-
gyott uton. A szegény breton nő göresösen
szoritotta magához a esomó játékszeret. Egy
fordulónál megismerte azt az ösvényt, mely
Fleurette, viskójához vezetett. Minden vér
a szívébe szűkött, s megkérte a esendőrt, en-
gedje meg, hogy egy pillanatra kiszálljon.
Valami dolga van Fleurette-nél a ki ott lakik.
Oly esengve könyörgött, könnyes szemével,
hogy a esendőr végre ellágyult és engedett.
Odakötötte a lovat egy fához, s aztán elki-
sértte foglyát a kunyhóhoz.
Fleurette az ajtó előtt fát hasogatott.
Mikor a breton nőt a esendőrral megpillan-
totta, tátott szájjal ijedten bámolt rá.
— Csitt! — suttogá a breton nő. —
Alszik még a kicsike?
— Igen . . . de . . .
— Jól van, ekkor rejtsze az ágyába eze-
ket a játékokat és mondja meg neki, hogy itt
volt Sz. Katalin s az hozta neki ezeket. En
visszamentem Auberive-be, hogy a játékokat
megvegyem; de ugy látszik nem volt szabad,
mert most elvisznek!
— Istennek szent anyja! kiáltá Fleu-
riette.
— Csitt!
A két asszony közeledett az ágyhoz. A
breton asszony, kinek a esendőr folyton nyo-
mában volt, elrejtette a paplan alá a babá-
kat, birkákat, bányákat és a Noe bárkát-
s egy forró esőket nyomott az alvó gyermek-
nek egy meztelen karjára. Ujjával egy
kővér könyvespépet törült ki szeméből s a-
zután a esendőrhöz fordulva így szólt:
— Menjünk . . . kézen vagyunk.

Apróságok.

Virágos stylus.
Bemegy a kapitányi fogalmazó hivatalába
egy asszony és elmondja, hogy ellopták a két
malacát az ölből.
— Hová való maga?
— Az Ondódra.
— Hát akkor mért nem a mezőkapitány-
nál jelentette föl a lopást?
— Könnyörgöm erre a hivatalra volt
p i k k e m .
— Dehogy?
— De pedig ugy van. Mert egészen
m a z u r r á voltam téve, mikor a malacokat
ellopták.
*
A kaszárnyából.
Kapitány (vizitálja a századot s egy
önkéntes kabátján egy kis tollpíhét vesz
észre): Há, őrmester! Mióta rukkolnak ki az
önkéntesek repülőgéppel?
*
Uj naptár.
— Te, hanyadik van ma?
— (Belenéz a pénztárcájába): Ugy kö-
rülbelül huszadika lehet.
— De hát mért nézed a pénztárcádat?

20. a
ban sine.

— Báró ur,
reggel egyik termében elintézhessünk egy
párbajt?
— Tessék.
— De báró ur elfogadja a segédkezést
az egyik részről.
— Szívesen. Milyen a párbajt?
— Életre-halálra.
— Jól van. (Csönget.) Jean, készítsessen
holnap reggelre villásreggelit hat személyre
s ebédet öt személyre.

Legujabb.
A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.
BUDAPEST, nov. 29. A képviselő-
házban a dohánymonopólium törvényja-
vaslat tárgyalásánál W e k e r l e állam-
titkár, H e l f i és G u l l n e r határozati
javaslatai ellen fel szólalt, mivel azok által
a csempészet megakadályozása és a gaz-
dasági cél elérése lehetetlen. Ülés foly.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ
Holnap, szerdán, 1887. november 30-án:
Az elfeledt barányka.
Énekes vígjáték 4 felvonásban.

Felelős szerkesztő és kiadó lapfuttató:
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

legistszább
gyapjuból készült, erős avatásu
és szintartó
„BRASSÓI”
posztó és gyapjuszövetek
DEBRECZENBEN
valódi minőségben
csakis
BIEDERMANN L. és FIA
posztókereskedőknél
kaphatók, hol egyszerre mint a rakárton
levő Brünni és Reichenbergi szövöttek
tetemesen lezártított árak mellett adat-
nak el.

LEGUJABB
őszi és téli
női ruhakelméket
dus választékban ajánl
Kunz József és Társa
C Z É G .
Mindennemű
száj- és fogbajokat
kezel, valamint
odvas fogakat
és
fogtöveket
(fájdalom nélkül érzéketlenítés által)
távolít el
Dr. TIHANYI SÁMUEL
rendelő óráiban (reg. 8—9-ig, d. u. 2—4-ig)

5422. tk.
1887.
30 kr. ...
...ként (3 db) ...
...asanál.

Ferenczy Sándor
műhangszer készítő
BUDAPESTRÓL.

Lakása: Piazez-utca 2084. számú ház udvarában.
Készletben tart mindennemű: A. Straduari, J. Guameri, Nicolaus Amati utánozatokat és hurokat.
Vonóhangszerek javítása a legújabb talományok szerint ócsón eszközökkel.

A legrégebbi népies gyógyszer a koncentrált klosterneuburgi tag-esszencia
(köszvény folyadék)

az orvosrendíri vizsgálati műteremben megvizsgálva és bejegyzett védjegy által e'adása biztosítva.
1/2 üveg 50 kr. egy üveg egy frt postai szállítással 15 krral több.

gyógyszerész Klosterneuburgban.
Valódi minőségben a következő gyógyszerárakban: Főraktár Magyarország részére: Török József, Budapest, királyutca 12.
DEBRECZENBEN: Dr. Rotschnek Emil gyógyszerésznél.

Árverési hirdetem. kivonat.

A h.-büszörményi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Szabó Sámuelné F. Szabó Zsuzsanna végrehajtást szenvedő elleni 32.49 kr. tőkekövetés és eljár. iránti végrehajtási ügyében a h.-büszörményi kir. járásbíró területén lévő, H.-Büszörmény városban és határában fekvő a h.-büszörményi 2150. szíjki A. I. 2273. hrsz. 2257 népsorszámu udvar és házból álló ingatlanra 200 frtban, a 19866/a hrsz. ingatlanra 102 frtban és a zeleméri 3428. szíjki A+I442/a hr. ingatlanra 145 frtban ezenel megállapított kikiáltási árakban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi Január hó 25-ik napján délelőtti 9 órakor előirt bíróság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 20 frt, 10 frt 20 kr. és 14 frt 50 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt H.-Büszörményben, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1887. évi November hó 9-ik napján.

Deák
kir. aljárásbíró.

5841. sz.
1887.

III. Árverési hirdetem. ki onat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Erdei Lőrincz és neje végrehajtónak Csóré Imre végrehajtást szenvedő elleni 21 frt. 13 kr. tőkekövetés és járuléka iránti végrehajtási ügyében (a derecskei kir. járásbíró) területén lévő s a derecskei 504. számú tjkönyvben fekvő s Csóré Imre nevére jegyzett összes ingatlanokra és pedig az I. 1-5 r. szám alatti s antó földekre 242. frtban, A. +. 2068 hrsz. hagymás kertre 35 frtban, a + 2311 hr. sz. szőlő e 55 frtban, ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi Deczember hó 21-ik napján déle 9 órakor Derecske község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881 IX. t. cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8.§-ban, kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Debreczenben 1887. évi okt. hó 3. napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Lánczky
tszéki bíró.

Kezdt munká.

Kezdt munkához való
esztergályozott és faragott diszes fakeretek,
valódi
király és ausztria
kötő pamut
nagy választékban kapható
BENYÁTS EMIL-nél
Piacz, Tisza-ház.

90.
419. szám.

ÁRJEGYZÉK.
az „ISTVAN” gőzmalom készítményeinek

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN és a folyó évi április 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s folyó évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokat tartalmazó egyezmények szerint.

AR. Asztali dara nagyszemű	100 kíl
C. Szinte középserű	15.80
O. Királyliszt	14.80
1. Lángliszt	15.20
2. Montliszt	14.80
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	14.40
4. " " 2-od rendű	14.-
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	13.60
6. szinte 2-od " "	13.20
7. Közép kenyérliszt 1-ső " "	12.60
8. " " 2-od " "	11.60
8 1/2. Barna " 1-ső " "	10.60
8 1/2. " " 2-od. á 70 kílgr.	9.40
9. Láblist " " á 70 kílgr.	7.40
10. Veres liszt " " á 50 kílgr.	5.60
11. Finom korpa zsákkal 50 " "	3.40
12. Durva korpa zsákkal á 50 kílgr.	3.-

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-töli engedmény a fennmelt egyezmény folytán június 1-től fogva szintén megszüntetett.
Debreczen, 1887. Szeptember 4.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete
BUDAPEST, Dorottya-utca 1. sz.

BAZILIKA SORSJEGYEK.
évenként 3 huzás.
LEGKÖZELEBBI HUZÁS
1887. deczember 1-én
Főnyeremény
100.000
forint.

ajánl az
1887. deczember hó 1-én
leendő huzáshoz
Bazilika-sorsjegyeket
készpénzfizetés mellett a hivatalos napir-folyamon.
Részletfizetésre:
3 darabot 18 havi részletre á 1 frt 93 kr.
5 " " " " " " 3 " 23 "
10 " " " " " " 6 " 46 "
Már az első részlet lefizetése után az esetleges nyeremény kizárólag a részletfizető tulajdonosát illeti.

Debreczenben megrendelések Feldmann B. urnál adhatók fel.

Nincs többé fogfájás.

A SOULAC-i (Gironde apátsá)
tisztelendő BENEDEK-rendi szerzetesek Dom Maguelonne Prior
fogvizének
használatá mellett.
2 arany-érem ; Brüssel 1880. London 1884.
A legmagasabb kitüntetések.
Boursaud Péter prior által 1373 évben feltaláltott
A tisztelendő Benedek-rendi szerzetesek fogvizének használata, naponként néhány csepp vizbe véve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárdaságot kölcsönöz, amennyiben a foghúst erősebb s teljesen egészségesé változtatja. — Valóságos szolgálatot teszünk a nép olvasónak, midőn a régi és hasznos szert, a legjobb gyógy-és egyedüli óvszert fogfájás ellen ajánljuk.
A cég alapítottott 3. Rue Huguerie, 1879. Főnyeremény: 3. BORDEAUX.
Elixir dentifrice 1 frt 50 kr. 2 frt 50 kr. és 4 frt Poudre 80 kr. és 1 frt 25 kr. Pate 80 kr. és 1 frt 25 kr.
Raktárak Debreczenben: Schwarz M. Benő, Szepesy és Kerekes kereskedésben s Dr. Rothschnek E. gyógyszerárában.

Alapított 1858-ban.
WALSER FERENCZ
első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és érezőntödeje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.
Ajánlja gyárterményeit mint magyar különlegességet
kutakban és mindennemű szivattyukban
Elvállal teljes vízvezeték berendezését városok, földbirtokosok és magánok részére, modern technicali alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik
KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK
felszerelésére
szagmentes őrsekek
felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.
Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kíváratra díjmenten küldetnek.
EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

Szerkesztőség és
S. échéányi-utca SIMON-
kereskedésével

HIRDETÉS

előfizetési pénzek és a ki-
valamint a lap sze-
minden közlemény

Díjmentetlen levelek e-
fogadtatva

XIV. évfolyam

Az a

Skakértők mo-
monopolium reform-
jóval fog többet
millió helyet 31
látás, hogy az im-
törvényjavaslat el-
se támadhat.

Es a törvény-
is lesz a sorsa, no-
tűszköl attól a b-
„szűz” után fűszít-
ellenzék itt is ker-
vánt, a komprom-
lam e jogos igény-
teni nincs szándék
tárgyában se enge-
szappanbuborékjait
értéke oly igen ke-

Es így jutott
Gullner Gyulának
rokratikus indolen-
a melynek lomhas-
tet megakadályoz-
korlátok közzé s
lehetőséges.

Magunk is má-
hány-monopolium
lalkoztunk, kifejez-
nek, hogy állami
törvényjavaslatot
lesz lehetséges ke-
mondottuk azt, ho-
még közigazgatás-
formálva — ez a
dása halasztást ne-

Szinte előre
— az ellenzék a
helyzetével és ama-
foglalkozni — a
lyel a javaslat eze-
nak, hogy korte-
nem is egyéb az
még öt kerek esz-

A „Debreczeni

Foltényiné

— Ötven éves ju-
Ritka esemény
városi színház. A s-
hivatottabb papné
szép pályától, mely
terjesztette a mivel
Foltényiné S-
szony jubilál.
Kevés van, kinek t-
hosszas szín- műk-
pel fejezze be, mint
lálóskodó korban ;
vadás betöltésének
het pihenésre, mint
Holnap még e-
nik a deszkákon, r-
nyújtott a közönség
kitüntetés aratott
közönség, bizonyára
színházba sietni, ho-
szer ama lelkes ov-
Foltényiné asszonyt
szini pályájának má-
tünteté. Megható és
az, melynél látni fo-
barátneját, a nagy-
vésznőt is, kit negy-
barátás köteleke fi-
A jubileum alk-
már megjelent a Z-
készített „Emlék albu-
életrajzát is, egy fé-
kitüntetésekben gaz-
rét, a legilletékes
annak adatait.

Foltényi n-
született Aradon
gári szülőktől. At-
hagyva özvegyét
szigorú körülménye